

2020. május 24.

Nyíregyháza online istentisztelet

Istentisztelet

Cím: Az odaszánt élet gyümölcse

¹Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van. ²És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. ³Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája. ⁴Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. ⁵Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez. ⁶A fáradozó földművesnek kell először a termésből részesülnie. ⁷Gondolkozz azon, amit mondok, mert az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts. ⁸Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, ⁹amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve. ¹⁰Ezért tehát mindent elviselek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel. ¹¹Igaz beszéd ez: Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is. ¹²Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket. ¹³Ha hűtlenek vagyunk, ő hű

marad, mert önmagát meg nem tagadhatja. ¹⁴Ezekre emlékezz és Isten színe előtt bizonyosságot téve kérd őket: ne folytasd haszontalan szóharcot a hallgatók romlására. ¹⁵Igyekezz kipróbált emberként megállni Isten előtt, mint aki nem vall szégyent a munkájával, hanem helyesen fejtegeti az igazság ígését. ¹⁶A szentségtörő, üres fecsegők elől pedig térj ki, mert egyre messzebb mennek az istentelenségben, ¹⁷és szavuk úgy terjed, mint a rákos fekély.” I Tim 2,1-17a

Drága Gyülekezet!

Az imént felolvasott igeszakasz terjedelmét tekintve akár egy egész hetes sorozatot is lehetne belőle tartani. Érdeemes lenne verssorról verssorra menni, de nyilván idő hiányában erre nincsen lehetőségünk. Sok mindent érint Pál apostol ebben a 17 versben. Mielőtt azonban – ahogy Pál ezt a kifejezést használja ebben a szakaszban – hasogatnánk az igazság beszédét, engedjétek meg, hogy néhány mondatban utaljak a levél írójára, címzettjére és a levél keletkezésének körülményeire.

A levelet Pál apostol írja, aki ekkor már meg van győződve arról, hogy földi életútja hamarosan véget ér. Azt is tudja, hogy ezzel

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

együtt a szolgálatot, Krisztus ügyének stafétáját tovább kell adnia, s akinek ezt a drága szolgálatot továbbadhatja, a levél címzettje, Timóteus. Amikor írja Pál ezt a levelet, börtönben van. Ebben az időszakban már módszeresen üldözik a keresztyéneket, s Néró, az akkori uralkodó el akarja tüntetni a Krisztusban hívőket a föld színéről. A feljegyzések szerint Pállal egy idejűleg végezték ki Péter apostolt is. Pált gonosztevőként, gonosztevők között tartják börtönben. Ebben a helyzetben írja Pál ezt a levelet, egy nálánál jóval fiatalabb lelki gyermekének, tanítványának, szolgatársának, Timóteusnak. Timóteus talán a harmincas évei közepén jár, már keresztyén ember, de mégis a keresztyén élet, a Krisztust szolgáló élet útjának az elején van. Tele van a szíve aggodalommal, félelemmel, kérdéssel. Mi lesz velem, ha elvételik mellőlem az, aki eddig az életem támasza volt, aki a mesterem, a tanácsadóm volt, Pál apostol roskasztó teherként nehezedik Timóteus lelkére az egyedül maradás. Timóteusnak helyt kell majd állnia. Nemcsak, mint Krisztus tanítványának, hanem úgyis, mint emberek, közösség, gyülekezet vezetőjének is. Pál apostol többek közt azért írta e

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

levelet, hogy bátorítsa, erősítse az ő drága lelki gyermekét, szolgatársát, Timóteust. Pál, aki kifelé megy az életből és Timóteus, aki átveszi ezt a nehéz, felelősségteljes, örömmel és terhekkel teli szolgálatot. Két ember életútja van előttünk. Pál élete utolsó szakaszához érve iránymutatást ad a fiatal Timóteusnak. Mindekelőtt azzal bátorítja, hogy amit maga is átélt, megélt, megtapasztalt a Krisztus jelenlétében, azt bátran adja át. Ne rendítse meg, ne bizonytalanítsa el az a történelmi helyzet, hogy Néró, a könyörtelen császár és az ő kivégző osztaga a keresztyéneket üldözi, el akarja lehetetleníteni és meg akarja ölni. Timóteus csak adja tovább, amit hallott Páltól. „Add tovább!” – mondja Pál! Aki a Krisztus-követésben van, annak egyik legfontosabb szolgálata, hogy másokat is Krisztus-követésre bátorítson. Elmondja másoknak azt, amit Krisztussal megélt. A Krisztus-követő élethez oda-szánt életre van szükség. Erről beszél Pál apostol, amikor Timóteus elé az akkori mindennapi élet három szereplőjét állítja példaként: a katonát, az atlétát (a sportolót) és a földművelőt. E három példaként állított foglalkozás, hivatás azt üzeni, a közös mind a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

háromban az, odaszánás nélkül egyik sem megy. A katonai szolgálót, a sportolói hivatás vagy a földművelés, mind-mind olyan példa, ami hihetetlen odaszánást igényel. A katona, aki harcra indul, nem szánja oda minden erejét, ha kell az életét is? Egy sportoló, egy atléta a felkészülés alatt is, a verseny alatt még inkább, minden erejét beleadja a futásba. Emlékszem, amikor az egyik fiatal sportoló egy interjúban azt mondta, hogy a hajrában úgy érezte, mintha tűkkel szúrták volna az izmait, már égtek, de tudta, hogy a hajrában még meg kell nyomni. Micsoda odaszánás! A földművelő ember is mennyit dolgozott, milyen kemény munkát végez, hogy aztán láthassa munkája gyümölcsét.

A mindennapi életben valahogy természetesen tudomásul vesszük, hogy munka, áldozat, lemondás, küzdelem, harc nélkül nincs eredmény. Amikor a Krisztus-követés útján szembesülünk ugyanezzel, hogy az küzdelem, harc, olykor könnyek, összerokadás nélkül nincs előrehaladás, nincs növekedés, akkor úgy elkedvetlenedünk. Abban reménykedünk, hogy majd, ha Krisztust kö-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálója nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

vetjük, akkor minden olyan szép lesz, minden sikerül, olyan könnyedén lehet haladni a keskeny úton. A Biblia nem erről beszél. Pál apostol példája éppen arra mutat rá, s a Biblia hitelességét éppen az is jelzi többek között, hogy nem happykeresztyénséget tár elénk, hanem igen is olykor börtön, olykor vértanúhalál, és nehézségek, küzdelmek árán van áldás. Aki Krisztust követi, aki végig akar menni ezen az úton, az úgy, mint a katona, a sportoló, a földművelő vagy odaszánja minden erejét, figyelmét vagy soha nem jut el a célig. A Krisztus-követés keskeny útján nem lehet sétálni. Az nem Duna-parti korzó, amin csak úgy végigsétálunk kedélyesen beszélgetve. Aki Krisztust akarja követni, aki Krisztust szolgálni is akarja, az számoljon azzal, hogy teljes odaadásra van szükség. Minden erő megfeszítésére, koncentrálásra, figyelemre, összeszedettségre, áldozatra és lemondásra is. Mindannyian ismerjük Péter pünkösdi előtti életét, Ő mondta egyszer Jézusnak: „**Uram! Követlek téged, bárhová mégy!**” Jézus nem volt ilyen lelkes. Azt mondta neki: „**Tudod hova megyek**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

én” - és elmondta, milyen úton indul, és milyen úton kell őt követni. A nagy lelkesedő elmaradt Jézus mellől, s tudjuk, hogy nem csak Péter, de tanítványai is szétszéledtek a szenvedés estéjén. De ahogy Jézus előre elmondta, az ige is elmondja, és nekem is megbízatásom hogy elmondjam: Odaszánás, lemondás, harc és küzdelem vállalása nélkül nincs Krisztus-követő élet. Aztán Péter ezt megérti később, s a feljegyzések szerint őt is keresztre feszítették, de nem úgy, ahogy Megváltóját, Jézust, mert azt mondta, hogy nem méltó arra, hogy úgy haljon meg, ahogy Jézus, ezért fejjel lefelé feszítették keresztre. Péter megértette, hogy odaszánás, áldozat, lemondás nélkül nincs Krisztust követő élet.

A Krisztus követéséhez elengedhetetlen a katona elkötelezettsége, aki egyszer esküt tett az uralkodóra vagy a hazájára, és attól kezdve minden erejét latba vetve, ha kell az életét is feláldozva harcol. Az igazi katonát urától, vagy az urának való engedelmességtől senki el nem tántoríthatja. Azért, mert máshol több zsoldot ígérnek, az urát, akinek elkötelezte magát, el nem hagyja. Ha máshol könnyebb is, nem áll át oda, ha egyszer igent mondott,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

halálig tartó esküvel kötelezte magát. Nem tudom, tudjátok-e, hogy ma is van a világon nem egy olyan ország, ahol a Krisztust követők az életük odaáldozását is kockára teszik a hitükért. Nekünk, a világnak ezen a felén nagyon kényelmes keresztyén életet lehet élnünk. Valljuk meg őszintén, ebben a minket körülvevő világban az esetleges gúnyolódáson, vagy hátunk mögötti mosolygáson kívül túl sok szenvedést, gondot, nyomorúságot nem kell vállalnunk a keresztyénségünkért. De ma is vannak olyan keresztyén testvéreink a világ számos pontján, akik inkább meghalnak, de az Urukat, Krisztust meg nem tagadják! És bár minket a történelem Ura ilyenfajta áldozattól megkímél, azért úgy elgondolkodtam ezen. Én, mi vajon mennyi áldozatot tudnánk vállalni a mi Urunkért? Vajon a Krisztus-követő életem mennyire odaszánt? Vagy az első kudarcnál, az első nehézségnél már feladom? Így azonban nem lehet követni Jézust!

A Krisztus-követés elengedhetetlen feltétele a szabály szerinti küzdelem. Itt állítja elénk Isten igéje az ókori sportoló, az atléta képét. Azt mondja Pál apostol: Nem elegendő elsőként célba

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

érni, szabályszerűen is kell küzdeni ahhoz, hogy elnyerhesse a győztesnek járó díjat. Akkor is így volt, ma is így van. Hiába ér valaki elsőként célba, ha kiderül, vagy már menet közben látszik, hogy szabálytalan. Az ilyet kizárják a versenyből, és nem kapja meg az aranyérmet.

Itt egy nagyon fontos ponthoz érkezünk ismét. Ez az Ige egyértelműen nemet mond arra, amit ma olyan sokan gondolnak: „követem én Krisztust a magam módján”, „úgy ahogy én jónak gondolom”. A Biblia szerint ilyen nincs. Amikor valaki a maga módján próbálja követni Krisztust, az általában azt jelenti, hogy a régi életéből visszacsalogatja, visszalopkodja a nyomorúságait, bűneit, és a keresztyén életből azt megtartja, ami könnyen megy neki. Amibe már bele kellene halnia az óemberének, azt hajlamos elfelejteni a „maga módján” Krisztust követő ember.

Azt mondja Pál: Aki nem szabály szerint küzd, az nem koronáztatik meg. Nincs ilyen, hogy a „maga módján”, „ahogy én gondolom”, „ahogy én látom jónak”. Szabályszerűen akarunk végigmenni ezen az úton? Akkor nézzünk mindig Krisztusra, és éljünk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

úgy, ahogy ^Ő élt. Ha Hozzá hasonlítunk, ha arra törekszünk, hogy az életünk Hozzá hasonlítson, akkor járjunk szabályszerűen a Krisztus-követés útján.

És végül a keresztyén élethez, a Krisztust követő élethez kell a földművelő ember reménysége és türelme. A földművelő ember mindig reménységben végezte a munkáját. Elvégezte azt, ami az ő feladata volt, a szántást, a vetést, és az ehhez kapcsolódó munkákat. De tudta, hogy a növekedést és a gyümölcsöt, a termést Isten adja. Elvégezni a ránk bízottat, aztán Istenre néző, Istenben bízó reménységgel élni és türelemmel várni a cselekvő Istenre. Aki jár a Krisztus-követés, vagy a Krisztusnak való szolgálat útján tudja, hogy ezen az úton csak reménységben, Istenre néző reménységben és nagy-nagy türelemben lehet végigmenni. S ha így, Krisztusban elrejtett életet élve éli az életét, akkor jöhetnek bilincsek, jöhetnek nehézségek, betegségek, fájdalmak és terhek, akkor is hű maradhat az ember. Ha odaszántan, engedelmes-ségben éli az életét, akkor mindegy, hogy mi jön, mi vár az em-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

berre – ahogy Pál fogalmaz: „**amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve.**” Ezt az állapotot pedig minden felülír, mert olyan távlati cél ígérete van az ember szemei előtt, amit soha senki nem vehet el, az „**Ha veled együtt haltunk meg, veled együtt fogunk élni is.**” Ez az, ami az odaszánt, engedelmes élet ajándéka, amit az a Jézus Krisztus ígért, akit követett hűen Pál apostol, az a Timóteus, aki fiatalként nehézségekkel, félelmekkel, bizonytalanságokkal a szívében elkötelezetten, odaszántan követett.